

[Thorvil Kristensen.]

Danmark, er den, at de skal være rimelige. Monopoltilsynet griber ind, når det finder, at en markedsposition udnyttes på urimelig vis. Det forekommer mig, at landbrugets salg på hjemmemarkedet må være samme regler undergivet som enhver anden dansk erhvervsvirksomheds salg. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at den højtærede finansminister har en anden opfattelse; hvis han har det, vil det være rimeligt, at han siger det fra denne talerstol. Det bliver så et andet spørgsmål, hvordan landbruget vil udnytte denne sin ret til at fastsætte priserne, og det kan man selvfølgelig godt give sig til at drøfte her fra talerstolen. Jeg hørte forleden en fremtrædende repræsentant for landbruget sige, at efter hans mening var der ingen, der i øjeblikket ønskede at forhøje priserne. For så vidt er den højtærede finansministers bekymringer i så henseende formentlig overflødige i øjeblikket, men der kan selvfølgelig komme andre situationer. Det må, så vidt jeg kan skønne, være landbruget eller dets salgsorganisationer, der selv bestemmer dette. Vi plejer jo heller ikke her i det høje ting at føre drøftelser vedrørende forskellige danske industriers salgspriser her i landet; vi har overladt den slags til monopoltilsynet. Jeg vil altså kun sige, at det forekommer mig, at dette må være landbrugets egen sag; der kan ikke siges noget imod, at hjemmemarkedspriserne afviger fra eksportpriserne, hvis de i øvrigt er rimelige. Der har jo været situationer, hvor vi har tvunget landbruget til at sælge billigere på hjemmemarkedet, end det solgte til eksport.

Den højtærede finansminister kom derefter ind på de skatteforslag, som vi har fremsat; det blev jo en slags supplerende førstebehandling af disse. Jeg har ikke noget imod at give et enkelt bidrag dertil. Når vi har nævnt refusionsreglerne vedrørende sygehus- og vejudgifter, er det netop, fordi man ved ændring af disse kunne tage mere hensyn til de forskellige landsdeles og kommuners økonomiske bæreevne, end tilfældet til tider har været. Det er ikke blot et spørgsmål om refusionernes størrelse, men også et spørgsmål om, hvordan de fordeles.

Hvad angår amtsskatterne, forstår jeg, at vi i og for sig er enige om, at man kan

forhøje det tilskud, der efter skiftende landbrugskonjunkturer gives til reduktion af amtsskatterne. Spørgsmålet bliver så, om vi kan blive enige om beløbet, men det må drøftes i det pågældende udvalg.

Hvad angår den omlægning af de sognekommunale skatter, som vi har foreslået, har den højtærede finansminister jo selv i et lovforslag i fjor tiltrådt det princip, vi er gået ind for, nemlig at man skal lægge loft over udskrivningsforholdet, sådan at landkommunernes skattestruktur kommer nærmere bykommunernes, ligesom landkommunernes hele befolkningsstruktur jo for længst har nærmet sig bykommunernes, så dér er heller ikke nogen principiel uenighed; tallene må man så diskutere.

Men det interesserede mig at høre, at den højtærede finansminister til allersidst sagde, at det ikke var her, landbruget skulle søge sin redning; det var gennem større salgsarbejde og gennem en sænkning af produktionsomkostningerne. Det er den slags ting, der er så let at sige; men vi ved alle, at en sænkning af produktionsomkostningerne er vanskelig at gennemføre. Der er gennemført meget store tekniske forbedringer både i landbruget og i industrien, forbedringer, som ville have sænket omkostningsniveauet, hvis ikke den almindelige løn- og prisudvikling havde virket i modsat retning. Det giver mig anledning til igen at understrege, at selv om den højtærede finansminister nu fandt det mere opportunt at gå i detaljer med landbrugets krav end med fagorganisationernes, er nu alligevel det største økonomiske spørgsmål, der foreligger i de kommende måneder vedrørende Danmarks indre økonomi, spørgsmålet om de kommende overenskomster og deres indhold. Overenskomsterne på arbejdsmarkedet bestemmer jo en af de væsentligste faktorer i Danmarks økonomi, den største af de faktorer, som ikke er undergivet politisk indflydelse i øjeblikket. Det er derfor meget vigtigt, at den afpasses efter vort lands økonomiske vilkår og efter den politik, der føres herinde.

Thestrup: Jeg har kun en enkelt bemærkning at gøre til en af de ærede ordførere, nemlig det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg er bange for, at det ærede medlem opfattede mine bemærkninger om vel-